

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

כפני כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה

התובעת:

י.מ. ת"ז -----

ע"י ב"כ עוה"ד אולגה ליכטר מטעם הסיוע המשפטי

נגד

הנתבע:

א.ש. ת"ז -----

ע"י ב"כ עוה"ד גדלי סולן

פסק דין

1 תביעה לשיתוף בנכסים בגין התקופה שלפני הנישואין ולאיוון משאבים בין התקופה שלאחר
2 הנישואין, בין בני זוג שניהלו בכל התקופות משק בית משותף באמצעות חשבונות בנק נפרדים
3 והאישה נטלה בחשבונה הלוואות ללא ידיעת האיש.
4

הצדדים וטענותיהם:

5
6
7 1. הצדדים, בני זוג לשעבר, שמערכת היחסים ביניהם החלה בשנת 2004 בעת שהתגוררו בעיר ב'.
8 בהמשך, לאחר שקיבל הנתבע הצעת עבודה בעיר ח', עברו הצדדים ביום 01.09.2010 להתגורר
9 תחת קורת גג אחת בעיר ח'.

10
11 2. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בתאריך 31.10.2010 וכארבע שנים לאחר מכן, ביום 20.02.2014,
12 נולדה בתם המשותפת נ'.

13
14 3. ביום 22.04.2019 הגישה התובעת י"ס והחלו ההליכים המשפטיים בין הצדדים.

15
16 4. ביום 09.06.2019 עזבה התובעת עם בתה את הדירה בה התגוררו הצדדים.

17
18 5. קודם לפסק דין זה התנהלו והסתיימו תביעת למזונות, תביעת משמורת ומחלוקות בעניין זמני
19 שהות. כיום עיקר זמנה של הקטינה הוא אצל התובעת ומתקיימים זמני שהות בין הנתבע ובין
20 הקטינה, והנתבע נושא במזונות הקטינה בסך 1,700 ₪ לחודש בצירוף מחציות.

21
22 6. בין הצדדים שתי מחלוקות: החלת הלכת השיתוף בתקופה שקדמה לנישואין, אם לאו, והאם יש
23 לכלול במסגרת איוון המשאבים את כל יתרת החובה שבחשבון התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

7. התובעת טענה כי בשנים 2010-2013 חיו הצדדים כידועים בציבור וניהלו משק בית משותף. נטען כי מיום לידת הקטינה עלתה מערכת היחסים על שרטון וכי הנתבע נהג להטיח בתובעת האשמות בנוגע לאופן גידול הקטינה. נטען כי הצדדים עשו נסיון לפנות לטיפול, אך הדבר לא צלח והתנהגות הנתבע רק הלכה והחמירה, וכי הוא נהג כלפיה בתוקפנות וניסה לשלוט על חייה - ובין היתר מנע מהנתבעת, כך נטען, לשמוע את המוזיקה האהובה עליה, לראות תכניות טלוויזיה ולהביע דעתה בבית. התובעת תיארה אירוע עת הקריא הנתבע מתוך דף תוכן משפיל ומבזה ואמר לתובעת כי היא "אינה מגיעה לקרסוליים של כל מזכירה שהוא מכיר". עוד נטען כי לאחר שנרשמה התובעת לקורס רוחני, טען הנתבע כי הדבר אינו תורם לפרנסת המשפחה ועליה לתרום יותר לפרנסת המשפחה, ודרש ממנה, כתנאי לשימוש בכלי-הרכב המשפחתי, כי תישא בחלק מתשלום ההלוואה והתיקונים של כלי-הרכב.

אשר להתנהלות הכלכלית נטען כי כל צד ניהל חשבון נפרד על שמו, כי משכורתו של הנתבע הייתה גבוהה ממשכורות התובעת והיא צברה חובות בחשבונה בשל הוצאות הבית המשותף, בילויים ונופשים. עוד נטען כי התובעת ביקשה לשוחח עם הנתבע על תקציב המשפחה, אך הנתבע בז לכך וסירב. נטען כי התובעת לא שיתפה את הנתבע בהצטברות החוב מאחר וחששה ופחדה מתגובתו של הנתבע – שטען כי אינה "שווה" ואינה מסייעת לפרנסת המשפחה. התובעת טענה כי ניסתה להתמודד עם התשלומים לבדה אך הדבר לא עלה בידה מאחר והכנסותיה קטנות מהוצאותיה ועל כן נטלה הלוואות לכיסוי הוצאות המחייבה ששולמו מחשבונה. בהמשך, כאשר אזרה התובעת אומץ, נטען כי הסבירה לנתבע מדוע אינה יכולה לשאת בתשלום הוצאות עבור כלי-הרכב ושיתפה את הנתבע במצב חשבונה - אסר הנתבע על התובעת להשתמש בכלי-הרכב, נטל את מכשיר הנייד שהיה בשימוש ודרש כי תעבור ללון בסלון כדי ש-"תלמד לקח". בתצהירה פרטה התובעת את השתלשלות החיובים ומחזור ההלוואות בחשבונה, שהחלו בחודש יולי 2014 עד נובמבר 2018 עת עשתה נסיון נוסף למחזור ההלוואות, ונטלה 125,000 ₪ למחזור ההלוואות.

נטען שלאחר שהתובעת קצה באלימות המילולית, הנפשית והכלכלית עזבה את הדירה בה התגוררו הצדדים וכיום היא נושאת לבדה בתשלום החזר ההלוואות שנטלה בחשבונה. בית המשפט התבקש לקבוע כי הצדדים חיו כידועים בציבור מיום 01.09.2010 ועל כן כל רכוש, לרבות חובות, שנצבר על שמם, מיום 01.09.2010 ועד לחודש יוני 2019, החודש בו התובעת עזבה את הדירה בה התגוררו הצדדים במשותף - חלקו הצדדים מכוח הלכת השיתוף וחזקת השיתוף, וממועד הנישואין מכוח חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

8. הנתבע הכחיש את טענות התובעת. אשר לטענה לשיתוף בנכסים מיום 01.09.2010 ועד למועד הנישואין, נטען כי יש לדחות את הטענה מאחר וקודם לנישואין לא היו הצדדים ידועים בציבור והם לא ראו עצמם כך. נטען כי "גרנו ביחד כפי שזוג חברים גר, ולא יותר מכך", לא נוהל חשבון בנק משותף, לא נעשה הסכם חיים משותפים ולא נעשתה פנייה לביטוח הלאומי להכיר בצדדים כבני זוג. הנתבע טען כי החלטה להינשא הייתה משותפת בעת הריונה של התובעת על-מנת ליצור מסגרת מחייבת, ונישואי הצדדים מלמדים על תחילתו של קשר מחייב. עוד נטען כי היה על התובעת לעתור לסעד שיתוף בנכסים בתביעה נפרדת, וכי בית המשפט טרם פסק כי הצדדים היו ידועים בציבור. הנתבע טען כי הצדדים "הפכו לזוג" בחודש ינואר 2005 והם עברו להתגורר בעיר ח' ביום 10.06.2010. נטען כי התובעת עזבה את הנתבע פעמיים לתקופה של 3 חודשים כל פעם, עת פעם אחת טסה ללונדון ופעם שניה למוסקבה, והנתבע נאלץ לשלוח לה 2,500 ₪ כדי שתרכוש כרטיס טיסה חזרה לארץ לאחר שאמרה שכספה נגמר. הנתבע הכחיש כי נהג כלפי התובעת בתוקפנות או באלימות נפשית או מכל סוג אחר כלפי התובעת.

אשר להתנהלות הכלכלית, נטען כי הצדדים ניהלו את משק הבית מחשבונות נפרדים. לנתבע לא היה מושג כי התובעת צברה חוב בחשבון הבנק ואין לכלול אותו במסת הנכסים לאיזון משאבים. נטען כי טענת התובעת שהחוב נצבר במהלך הנישואין והחיים המשותפים נטענה בכליות, ללא פירוט כיצד נוצר החוב, והתובעת הפרה את חובת הנאמנות כלפי הנתבע, לא קיבלה הסכמת הנתבע ולא עדכנה אותו מראש בטרם נטלה הלוואה או צברה יתרת חובה גבוהה, עליה נודע לו רק ביום 22.04.2019. נטען כי התובעת הצהירה כי נטלה 22 הלוואות, פירטה מהותן של רק 6 מתוכן והמומחה קבע כי נטלה 23 הלוואות. הנתבע טען כי סבר שהתובעת שילמה את הנסיעות לחו"ל בתשלומים חודשיים בהם עמדה מאחר והוא שילם את מרבית הוצאות התא המשפחתי. הנתבע טען כי הוא עשה שימוש במלוא משכורתו לטובת התא המשפחתי, התנהל באופן שקול אחראי ומסור. הנתבע טען כי עבור משק הבית המשותף נשא בתשלום דמי שכירות, ארנונה, כבלים, חשמל, מים, מעון לקטינה, הלוואה לרכישת כלי-רכב, ביטוחי כלי-רכב, תיקונים / טיפולים לכלי-הרכב, טסט לכלי הרכב, ביטוח בריאות, חלק מהוצאות הדלק, חלק מהוצאות המזון, חלק מהוצאות הביגוד וההנעלה ובמזון ובטיפולים עבור 2 חתולים. נטען כי לאור כך מוכח שהחוב נוצר מניהול משק הבית המשותף. עוד נטען כי התובעת נמנעה מלפרט מתי נטלה כל הלוואה ולצורך מה. נטען כי התובעת לא הוכיחה כי מדובר בחוב משותף, לא הוכח ממנה נוצר החוב ולא הוכח שהחוב נוצר בתקופת הנישואין עבור משק הבית המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

אשר למועד הקרע נטען כי מועד הקרע הוא יום הגשת התובענה ליי"ס, 22.04.2019 ולא יוני 2019 כטענת התובעת. לגוף איזון המשאבים הודיע הנתבע כי הוא מסכים לאיזון משאבים מיום הנישואין ועד ליום 30.04.2019 ללא שתיכלל, במסת הנכסים לאיזון, יתרת החובה בחשבון הבנק של התובעת, והוא מסכים למינוי מומחה לצורך זאת.

9. בהתאם להחלטתי מונה רו"ח ירון וקנין כמומחה בית המשפט. המומחה התבקש לאזן את משאבי הצדדים עד למועד הקרע, וזאת בהתייחס לשני המועדים, האחד החל מיום 01.09.2010 והשני, החל מיום הנישואין. כן התבקש המומחה לבחון את התגלגלות ההלוואות בחשבון התובעת ולשם מה שימשו.

הצדדים המציאו למומחה תצהירי רכוש ומסמכים לפי דרישתו והמומחה הגיש חוות דעת נושאת תאריך 26.10.19 שתוקנה, בשל שווי כלי-הרכב, בחוות דעת נושאת תאריך 03.12.20. בחוות הדעת שתי חלופות לאיזון המשאבים - הן בהיוון והן על בסיס הבשלתם בפועל ביחס לשני המועדים, בחלופה הראשונה, הפער בין שתי התקופות הוא כ-30,000 ₪. אשר לחשבון הבנק של הנתבעת, נכתב כי בביאור 12, עמוד 12 לנספח הביאורים כי (ההדגשות שלי):

"לאחר עיון בחיובי כרטיסי האשראי של האישה לחודשים 7/2017 ועד כולל 7/2019 נראה לומר, כי האישה נשאה בחלק ניכר מהוצאות כלכלת התא המשפחתי, לרבות הוצאות מחיה, תרופות נופש ופנאי משותפים בארץ ובחו"ל ועוד. עיון בתדפיסי חשבון הבנק הפרטי בפועלים של האישה... לתקופה שבין יום 1.10.13 ועד ליום 30.6.19 נראה לומר כי הכנסות האישה נמוכות במידה לא מבוטלת מהוצאות כלכלת התא המשפחתי, כאשר הפער נא סביב ממוצע שך כ-2,500 ₪ (במקור טעות הקלדה 500,2) לחודש... קיימים פרקי זמן ממושכים בהם אף לא עבדה כלל, במהלך תקופת השיתוף... בנוסף להלוואות הנ"ל, הסתייעה האישה בכספים נוספים שקיבלה מאימה... בסך של כ-19 אלפי ₪, בהם השתמשה לכיסוי יתרת חובה... לאור האמור, הנני סבור כי יתרת החובה בחשבונה הפרטי של האישה בבנק הפועלים... משקפת נכוחה את הפער בין הכנסות של האישה לבין הוצאות התא המשפחתי משך התקופה הרלוונטית".

10. לאחר שניסיונות להביא את הצדדים להבנות לא צלחו, הגישו הצדדים ראיותיהם. התובעת הגישה תצהירה ת/3 ותצהיר 2 חברותיה גב' י.ל. וגב' ק.י. , ת/1 ו-ת/2 בהתאמה הנתבע הגיש תצהירו ת/1.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

דיון והכרעה:

11. אשר לתקופת השיתוף מיום 01.09.2010 ועד למועד הנישואין 31.10.2010, הרי שיש לבחון האם הצדדים ניהלו חייהם כידועים בציבור, ואם כך הדבר, מהו היקף תחולתה של הלכת השיתוף האם על נכסי היומיום ששימשו למשק הבית המשותף או גם על נכסים נוספים.

12. ידועים בציבור. ידועים בציבור שחל על רכושם משטר הלכת השיתוף, הם בני-זוג שקשרו גורלם זה בזה והם מקיימים אורח חיים משותף תקין, כבני זוג הנשואים זל"ז. שני תנאי סף להכרה בבני זוג כידועים בציבור שחל על רכוש משטר הלכת השיתוף: האחד – אורח חיים תקין, חיי משפחה, והשני – ניהול משק בית משותף. ראו ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד(1) 617; ע"א 79/83 הועמ"ש נ' שוקרן, פ"ד לט(2) 690.

13. ברקע, מדיניות משפטית רצויה להשוות את מעמדם של בני זוג החיים יחד כנשואים, למעמדם של בני זוג נשואים, בפרט כאשר לא אחת, המניעה לנישואין הוא אוביקטיבי. ראו: ע"מ (חי') 264/05 פלונית נ' אלמוני, השופטת וילנר בסעיף 12 לפס"ד מיום 4.6.2006.

14. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי יכול והלכת השיתוף תחול על בני זוג, ידועים בציבור. ראו למשל: רע"א 1468/96 יקותיאל נ' יקותיאל מיום 7.5.1996; ע"א 749/82 מוסטון נ' וידרמן, פ"ד מג(1) 282, 278; ע"א 625/83 ברקוביץ נ' בודניה, פ"ד מא(4) 581, 584; ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח(1) 443, 448 נפסק כי:

"הלכת שיתוף הנכסים הוחלה, בעיקרו של דבר, על זוגות הנשואים זה לזה. היש מקום להחילה על בני-זוג שלא נישאו, והחיים כידועים בציבור? כפי שראינו, בסיסה המשפטית של הלכת השיתוף הוא בהסכם משתמע בין הצדדים ולא בעצם אקט הנישואין. כשם שהנישואין אינם תנאי מספיק, כך גם אין הם תנאי הכרחי, שכן גמירת דעתם של בני זוג לשיתוף יכול שתתכלל מאורח חייהם המשותף כידועים בציבור".

נפסק כי חזקת שיתוף – שלא הובאו ראיות לסתירתה – תחול בראש ובראשונה על שיתוף בנכסים המשמשים את בני-הזוג בחיים היומיומיים או שנרכשו על ידם במשותף, ואילו ביחס לנכסים אחרים או כלל הנכסים, יש להוכיח דבר מה נוסף בדבר כוונת שיתוף. ראו ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337, 348. כתנאי להחלת הלכת השיתוף יש להוכיח אורח חיים תקין ומאמץ משותף/ניהול משק בית משותף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 11-19-7113 מ' נ' ש'

15. אשר לתנאי הראשון, אורח חיים תקין וחיי משפחה, הרי שבמקרה כאן בני-זוג קשרו גורלם כידועים בציבור וכמשפחה, עם מעברם לעיר ח' – שהרי התובעת העתיקה את מקום מגוריה מרחק של מאות קילומטרים, מהעיר ב' לעיר ח', כשהיא מותירה משפחה בעיר ב', וזאת לשם חיים משותפים והקמת משפחה עם הנתבע, שקיבל הצעת עבודה בעיר ח'. התנהלות שכזו מעידה על קיום חיים תקין. גם העובדה כי התובעת הרתה עם ביתם המשותפת של הצדדים, מספר חודשים לפני הנישואין, מעידה על קיום אורח חיים תקין.

זאת ועוד, כאשר התבקש הנתבע להסביר "בתור מי" הציע לתובעת לעזוב את מגוריה ואת משפחתה ולעבור לעיר ב', ומה השוני בין מערכת היחסים לפני הנישואין ולאחריהם - השיב הנתבע תשובות מתחמקות. ראו עמוד 15 שורות 1-30 :

12	כ.ן.	ת."
13	גרתם גם אתה וגם היא בעיר ב'?	ש.
14	כ.ן.	ת.
15	איזה יחסים היו לכם? הייתם חברים בקבוצה או בני זוג?	ש.
16	זה עבר מאחד לשני. היינו חברים והפכנו לזוג.	ת.
17	עברתם בשנת 2010 לעיר ח' בעקבות מה?	ש.
18	הצעת עבודה.	ת.
19	קיבלת הצעת עבודה ב----	ש.
20	כ.ן.	ת.
21	ולמה י' עברה?	ש.
22	הצעתי לה והיא הסכימה.	ת.
23	בתור מי הצעת לה לעזוב המשפחה ולעבור לעיר ח'?	ש.
24	לא הייתה הצעה בתור מי היא עוברת. לא מבין את השאלה.	ת.
25	האם אתה מסכים עם מה ש' סיפרה, שבתקופה שלא היית עובד קבוע	ש.
26	ב----, קיבלת תוספת 3,000 ₪ מאיגוד המהנדסים?	ש.
27	כן. זה ברוטו. זה נכנס לשכר. זה לא בדיוק 3,000 ₪. התקופה מ-2013	ת.
28	ועד 2015.	ש.
29	אחרי שקיבלת קביעות, הפסקת לקבל את התוספת?	ת.
30	כן, אפשר להוציא את זה בתלוש השכר.	ש.
31	אתה כותב בתצהיר שלא ראית את עצמכם כידועים בציבור. לכן אני	ש.
32	שואלת בתור מי הצעת לה לעבור, מי היא הייתה עבודך כשהצעת לה	ש.
33	לעבור לעיר ח'?	ת.
34	כפי שכתוב בתצהיר, גרנו ביחד כפי שזוג חברים גר. סעיף 15ה.	ש.
35	לא הבנתי מה זה "זוג חברים"? תסביר לי. עשיתם יחד קניות, יצאתם	ש.
36	לבילויים. מה היה אופן ניהול משק הבית? או שגרתם בחדרים	ש.
37	נפרדים?	ת.
38	לא הבנתי.	ש.
39	בית המשפט: תסביר מה הכוונה במילים "זוג חברים".	ת.
40	אקריא מהתצהיר.	ש.
41	בית המשפט: אתה פה כדי להיחקר על תצהיר. כאשר אתה מתבקש	ש.
42	לפרש מה שכתוב בתצהיר, אתה עונה בעל פה ולא מקריא. כעת	ש.
43	הסבר, המונח "זוג חברים" לא ברור לאף אחד. למה הכוונה?	ת.
44	גרנו תחת אותה קורת גג".	ש.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19-11-7113 מ' נ' ש'

ראו גם עמוד 16 שורות 7-34:

ש. אז אולי תוכל להסביר לי, כי אתה מכחיש שהייתם ידועים בציבור –
 אז מה ההבדל בין זוג חברים לידיועים בציבור, מבחינתך?
 ת. בתצהיר כתבתי שלא היה בינינו הסכם ממון. לא הצהרנו על עצמנו
 כידיועים בציבור בביטוח לאומי או בכל גוף אחר, ולא עשינו הסכם
 חיים משותפים. מכאן נובע ההבדל. השאלה משפטית, כפי שאמר בא
 כוחי.
 ש. אתה חושב שכל זוג ידועים בציבור פונה לביטוח לאומי?
 ת. לא יודע מה כל זוג עושה.
 ש. אתה אומר שאתם לא ידועים בציבור כי לא פניתם לביטוח לאומי...
 ת. שאלתי את עורך הדין שלי אמר לי, כשפניתי אליו, מה זה ידועים
 בציבור. הוא אמר שידועים בציבור זה זוג שפונה לביטוח לאומי כדי
 שיכירו בו כידיועים בציבור.
 ש. לבית המשפט: לא כל זוג שפונה לביטוח לאומי נחשב לידיועים
 בציבור.
 ת. זו דעתי.
 ש. לבית המשפט: מה דעתך?
 ת. שזה מה שהחוק אומר. אנשים שמגיעים לביטוח לאומי מצהירים על
 עצמם כידיועים בציבור. קצת קשה לי להבין את המושג הזה "ידועים
 בציבור".
 ש. אתה חושב שזוג שאין לו חשבון משותף ולמרות זאת חיים ביחד,
 מנהלים משק בית משותף – לא זוג?
 ת. זו שאלה כפועל יוצא לשאלה הכותבת, אבל זה זוג. לא ידועים
 בציבור. הם גם לא חייבים לגור תחת קורת גג אחת, בוודאי שהם
 יכולים להיות זוג. הם אף בהכרח לא יכולים להיות באותה עיר ועדיין
 להיות זוג.
 ש. אבל במקרה שלכם גרתם תחת אותה קורת גג.
 ת. כן.
 ש. ניהלתם משק בית משותף?
 ת. כן.
 ש. הוצאות שוטפות, איך שילמתם?
 ת. מה הכוונה?
 ש. מים, ארנונה, חשמל, מים, טלפון.
 ת. אני שילמתי".

וביחס להבדל בין מערכת היחסים לפני הנישואין למערכת היחסים לאחר הנישואין, ראו עמוד

17 שורות 10-26:

ש. אתה יכול להסביר איזה שינוי חל אחרי שנישאתם? מה השוני בתקופה
 שהייתם זוג חברים ואחרי שהתחתנתם?
 ת. הייתה אמורה להיוולד בתי.
 ש. אני מדברת על אופן ניהול משק הבית.
 ת. הגישה שלי הייתה שתיוולד לי בת, זה היה הבדל גדול.
 ש. מה השתנה באופן ניהול משק הבית המשותף, מכל התשלומים?
 ת. הייתי צריך לחשוב על תשלום לגן ורכישת דברים לקטנה שתיוולד.
 ש. באופן כללי, בתשלומים שביצעתם – המשכתם לבצע כמו ששילמת
 לפני הנישואין?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

- 1 כן. ת.
2 מאז שהתחתנתם, אתה מדבר על "מסגרת מתחייבת". מה זו מבחינתך
3 מסגרת מתחייבת?
4 ת. הבת שלי. כתוב "כשהתובעת הייתה בהיריון, כוונתנו הייתה ליצור
5 מסגרת מתחייבת". אנשים שגרים ביחד צריכים להתחייב אחד כלפי
6 השני, מתחתנים ואמור ללדת ילד – המסגרת יותר מתחייבת.
7 ש. למה חשבת שאתה מתחייב?
8 ת. לחיים חדשים, לגדל בן-אדם טוב. אני מקווה. זה השוני המהותי
9 שקורה כשאנשים מתחתנים ונולדים להם ילדים. כי כל השאר, אין
10 הבדל. אנשים שגרים יחד ומנהלים משק בית משותף בלי ילדים, אין
11 שוני. אין התחייבות. רק שנולדים ילדים יש התחייבות.
12
13 הינה, גם לגישת הנתבע עצמו, אין הבדל כיצד ראו עצמם הצדדים כמשפחה לפני הנישואין
14 ולאחר הנישואין. ההבדל הוא לגישתו, ההתחייבות לגדל חיים חדשים – לגדל בן. הבדל זה,
15 שהוא תוצאת לידת ילד משותף, אינו משליך על כך שעוד קודם לכן, התנהלו הצדדים כבני-זוג
16 נשואים לכל דבר ועניין – גם לגישת הנתבע, ובלשונו: "...כי כל השאר אין הבדל. אנשים
17 שגרים יחד ומנהלים משק בית משותף בלי ילדים, אין שוני".
18
19 16. התנהלות זו מעידה על אורח חיים תקין וכבני זוג נשואים. נפסק בהקשר זה כי:
20
21 "הדרישה הנוספת של חיים בשלום יש לפרשה כהעדר קרע או פירוד של ממש
22 להבדיל ממריבות אפילו הן תכופות".
23
24
25 ראו ע"א 50/76 סבירסקי נ' סבירסקי, פ"ד לא(2) 233, 237 וגם ע"א 686/85 מערבי נ' מערבי,
26 פ"ד מ(2), 631, 636. במקרה כאן ממילא הטענה היא כי רק לאחר הלידה החלו הקשיים ביחסי
27 הצדדים, היינו לאחר הנישואין והצדדים המשיכו וחיו חיי נישואים שכללו טיולים, נסיעת בארץ
28 ובחו"ל וחיי משפחה עד מועד הקרע.
29
30 17. נוסף על כך, המצהירה מטעם התובעת גב' י.ל. הצהירה בתצהירה ת/1 כי הצדדים התגוררו
31 מיום הגעתם לעיר ח' באותה דירה, והתנהלו "ככל זוג נורמטיבי שמנהל חיים משותפים כבעל
32 ואישה וחולק אותה דירה ואתה מיטה". הנתבע ויתר על חקירת המצהירה ועל כן יש להחזיק
33 הצהרתה כעובדה שלא נסתרה. על כן התקיים התנאי הראשון של קיום אורח חיים תקין וכבני
34 זוג נשואים.
35
36

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

18. אשר לתנאי השני, ניהול משק בית משותף, אין מחלוקת בין הצדדים כי הם התגוררו תחת קורת-גג אחת וניהלו משק בית משותף. על כן גם אין צורך להכביר בעניין זה מילים.

19. בתמצית אפרט כי כאשר אנו בוחנים קיומו של "משק בית משותף", עלינו להתחקות אחר סממנים הקיימים בניהול משק בית של בני זוג נשואים, כגון מגורים תחת קורת גג אחת, נישאה משותפת בהוצאות, הצגת בן הזוג לסביבה, בילויים משותפים, ועוד. ראו: ע"א 264/05 פלונית נ' אלמוני, סעיף 18 לפסה"ד מיום 4.6.2006. השאלה היא שאלה שבעובדה שתוכרע על פי התשתית הראייתית שהובאה בפני בית המשפט.

20. במקרה כאן, אין מחלוקת כי הצדדים התגוררו, מעת מעברם אל העיר ח' בשנת 2010, תחת קורת-גג אחת באותה הדירה וכי הם ניהלו יחדיו משק בית משותף. די אם אפנה לעדות הנתבע עצמו, כפי פורטה לעיל, וראו גם עדותו בעמוד 17 שורות 1-7 שם העיד כי למעשה, לא היה שינוי מאופן ניהול משק הבית לפני הנישואין ולאחריהם:

ש. למה אתה לוקח על עצמך לשלם את דמי השכירות והוצאות הבית?
ת. זו גישה סובייקטיבית שצריך להעיף אותה. צריך לגמור עם זה. יש רקע היסטורי שלי ולכן עשיתי את זה.
ש. לכן אדם זר, שהוא אף אחד בשבילך, אתה תורם את דמי השכירות?
ת. מ-2005 זה לא אדם זר. אנחנו מכירים מ-2005, מ-2010 קשה להגיד ש-5 שנים זה אדם זר.
ש. למה כשהתחתנתם, המשכתם כל אחד בחשבון הפרטי שלו?
ת. היסטורית זה יצא ככה. לא הקדשתי לזה מחשבה. לא יכול לענות על זה.

וראו גם עמוד 18 שורת 1-3 לחקירתו של הנתבע.

"לא הייתה חלוקה ברורה. הייתה חלוקה ברורה שאני משלם עבור שכר דירה, הוצאות רכב, חשמל, מים, גן ילדים, מזון חלקית, דלק חלקית, ביטוח. יכול להיות שהיו עוד דברים. מזון לדוגמה, מי שנוסע לקניות קונה. דלק, אם אני נוסע ורואה שהטנק הולך להיגמר, אני ממלא".

זאת ועוד, בתצהירו נ/1, הנתבע כלל לא הזכיר את אופן ניהול משק הבית המשותף לפני הנישואין. משמעות הדבר הוא, כעדותו, שלא היה כל הבדל בין אופן ניהול הבית המשותף לפני ואחרי הנישואין, והצדדים חלקו את הוצאות התא המשפחתי במשותף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

21. על כן אני קובעת כי הצדדים חיו כידועים בציבור מיום 01.09.2010 כטענת התובעת. יוער כי הנתבע טען כי העתיקו את מגוריהם כחודשיים קודם לכן, אך מעת שזו עתירת האישה, כך יש לערוך את החישוב.

22. אשר להיקף תחולתה של הלכת השיתוף על הצדדים, בתקופה שעד לנישואיהם, אני קובעת כי במקרה כאן הוכח "דבר מה נוסף" וכוונת שיתוף בכל נכסי בני הזוג. בשיקולי הבאתי בחשבון את אופן ניהול חיי הצדדים, את הרקע למעבר לעיר ח', התלות שהייתה למעשה לתובעת בשל מעבר זה והריונה טרם הנישואין. עובדות אלו לטעמי מעידות על כוונת שיתוף בכל הנכסים. ודוק, אין מחלוקת כי התובעת הרתה עוד קודם לנישואי הצדדים. בעטיו של ההיריון הצדדים נישאו. עוד יש להזכיר כי התובעת העתיקה את מקום מגוריה מהעיר ב' לעיר ח', בשל ולשם עבודתו של הנתבע. מעבר המגורים היה בהחלטה משותפת של הצדדים לפי הצעת הנתבע. עובדות אלו, משמען כי צבירת זכויות הנתבע מעבודתו וכל נכס אחר - הוא משותף לצדדים - שהרי היה ברור כי מעבר זה, מותיר את התובעת תלויה בנתבע.

23. למעשה, מעבר לטענת הנתבע כי הצדדים לא היו ידועים בציבור, הנתבע לא הצביע על ראייה או עובדה בשלה אין להחיל את הלכת השיתוף על כל רכושם של הצדדים בתקופת השיתוף, (למעט טענתו בעניין חשבון הבנק של התובעת כשגם בעניין זה טען להוצאתו מאיזון המשאבים ולא מהלכת השיתוף).

24. על כן, ובשים לב להתנהלות הצדדים, מצאתי כי הייתה כוונת שיתוף בכל הרכוש או ההתחייבויות שנצברו בתקופת השיתוף, היינו החל מיום 01.09.2010 ועד מועד הנישואין.

25. אשר לחשבון הבנק של התובעת, שנטען על ידי הנתבע כי אין להביאו בחשבון במסת הנכסים לאיזון משאבים, איני מקבלת את הגרסה שניסה הנתבע להציג בדבר חוסר תום לב מצד התובעת בצבירת החוב. אם כבר, חוסר תום הלב הוא של הנתבע בהעלאת טענה זו; הנתבע עצמו העיד כי לא התעניין בניהול חשבון התובעת, על אף שהיה מודע כי תקופות ארוכות התובעת לא עבדה וכאשר עבדה שכרה היה בסך כ-5,000 ש"ח בלבד, ולמרות זאת, התובעת היא שמימנה את מרבית הוצאות התא המשפחתי - ראו בהקשר זה ביאור 12 בחוות דעת המומחה שלא נסתרה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

26. בחקירתו נשאל על כך הנתבע והעיד כי לא עמד על שאלות הבהרה, הואיל והמומחה ביקש תשלום נוסף בגין מתן מענה לשאלות. משמעות הדבר כי חוות דעת המומחה לא נסתרה. גם העובדה כי צבירת החוב החלה בתקופת הנישואין - בשנת 2014 – שזהו מועד נטילת ההלוואה הראשונה, לא נסתרה.

27. מעבר לכך, תשובות הנתבע בעניין זה בחקירתו היו מתחמקות. כך למשל, כאשר אומת הנתבע עם כך שהתובעת היא זו ששילמה עבור בילויים, נסיעות בארץ ובחו"ל ונופשים - טען כי כמעט לא יצאו לבילויים, כי הנסיעות לחו"ל שולמו בתשלומים ולא טרח לברר את עלויות הנסיעות מעולם. הוא למעשה "עצם את עיניו" שעל אף שברור היה לו כי הכנסת התובעת אינה מספיקה, ובכך בחר לאפשר את יצירת החובות. ראו עדותו בעמוד 20 שורות 24-34 :

ש. "יצאתם להצגות?
ת. כן. זה לא היה ברמה חודשית. 2-3 הצגות בשנה.
ש. "יצאתם לטיולים בארץ ובחו"ל?
ת. כן.
ש. "ידעת מה העלות של הכרטיסים כשי' קנתה אותם?
ת. שיערתי.
ש. "שאלת אותה?
ת. לא.
ש. "שאלת אותה ממה היא משלמת את זה?
ת. הייתה שאלה דומה. החישוב שהתבצע, ומה שעשיתי, אם רוב ההוצאות היו שלי, אז הנחתי שמהשכר של 5,100 ₪ או 5,500 ₪, זה השתנה במשך התקופה, עם זה היא שילמה".

28. יתר על כן, כאשר התבקש הנתבע להסביר גרסתו, על מה הוצאו הכספים מחשבון הבנק של התובעת והאם רכשה תכשיטים יקרים, מותגים יקרים והרבתה לנסוע לחו"ל - השיב בשלילה. ראו עמוד 21 שורות 12-34 וגם עמוד 22 שורה 26 עד עמוד 23 שורה 3 :

ש. "לפי דעתך, מה עשתה עם הכסף שמשכה?
ת. לא יודע.
ש. "אתה חושב שפתחה לעצמה חשבון שלא ידעת עליו ומשכה לשם כספים?
ת. לא יודע.
ש. "אם אתה לא יודע ולא מסכים עם מה שכתב האקטואר, ושאלת אותו שאלות הבהרה. איפה התשובות?
ת. תשובת האקטואר לשאלות הבהרה התמשכו 11 יום עד שהסכים לענות לנו, שהתשלום עבור השאלות ייקחו 1,500 ₪ ללא מע"מ וייתכן שהוא לא יספיק בזמן. אני לוקח סיכון לשלם 1,700 ₪ ולקבל הבהרות אחרי הדיון? זה לא רלוונטי. לא חושב שזו עבודה מקצועית. 11 יום הוא משך רק לענות על השאלה שיעלה משהו, שיהיה לי זמן להתארגן".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 19-11-7113 מ' נ' ש'

ובפרט ראו תשובותיו לשאלות בית המשפט בעמוד 23 שורה 11-34 :

ש. אתה יודע להעריך על מה היא הוציאה את הכסף שאתה אומר שלא נכנס למשק הבית המשותף?

ת. לא יודע.

ש. על סמך ההיכרות, סך-הכל אתם מכירים מ-2005...

ת. ייתכן שאנחנו לא מכירים ולכן אנחנו יושבים כאן. ההערכה שלי חסרת משמעות. אין לי בסיס נתונים להגיד את זה.

ש. מה אתה מעריך? שהיא קנתה לעצמה תכשיטים? בגדים? שהיא אכלה במסעדות יוקרה? השקיעה בתספורות? טיפולי קוסמטיקה?

ת. לדעתי, זו התנהלות כלכלית לא תקינה.

ש. היא קנתה דברים יקרים מדי?

ת. זה מאוד פשוט: עניין של כסף אינו קשה במיוחד ולא דורש השכלה מעבר ל-12 שנות לימודים. אם זה לא מתכנס לאפס תקופה ארוכה, משהו בהתנהלות לא בסדר. אם אני בתור בן-אדם מבוגר שאחראי על המעשים של עצמו, בתור משוב-עצמי, יכול לומר שמשהו לא מסתדר. אני יכול גם לשאול אחרים כדי שיתנו עצות. זו ההערכה שלי."

29. לאור האמור ומשהמומחה בחוות דעתו קבע כי התובעת צברה גרעון בגין הוצאות הבית

המשותף סך כ-2,500 ש"ח לחודש, אני דוחה טענת הנתבע כי אין לכלול את יתרת החובה בחשבון

הבנק של התובעת ממסת הנכסים לאיזון.

30. מועד הקרע הוא המועד בו עתרה התובעת בתובענה לשוב סכסוך. אמנם, מועד קרע בין בני

זוג הוא מועד גירושיהם. אלא, שסעיף 5א לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 מאפשר

הקדמתו של מועד הקרע. הרקע לתיקון שהביא לתוספת סעיף זה הוא פירוק שיתוף רכושם של

בני שחלש על רכושם משטר רכושי לפי הלכת שיתוף.

נפסק כי על בית המשפט לבחון, בין השאר, מתי אירע שבר שאינו ניתן לאיחוי ביחסי הצדדים

או מתי הגיעו הנישואין לסיומם "דה פקטו"? העיקר הוא בנקודת שבר לאחריה ישנו קרע שאינו

ניתן לאיחוי. הקושי באיתורה, תואר בלשון ציורית בהליך 1-21-2145 - פלוני נ' פלונית,

שהתנהל בבית הדין הרבני האזורי בתל אביב:

טיבו של קרע, שקודם לו החלשת וניווון המיתרים – היוצרים את הקשר - עד ליצירת הקרע. לעתים, עולה ארוכה ומרפא לניווון זה ואינו מגיע לכלל קרע ואף אם החל להיקרע יכול שמתאחה. לעתים, הניווון הינו סופני ולא ניתן לריפוי והקרע אינו ניתן לאיחוי"

כפי שצוטט גם עמ"ש 19-11-65692 ס. נ' ס סעיפים 32-33 לפסה"ד מיום 22.9.20.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 7113-11-19 מ' נ' ש'

במקרה כאן לגרסת הנתבע ביום 22.4.20, המועד בו הוגשה התובענה ל"ס על ידי התובעת
נודע לו על ההלוואה ובמעורר זה, לגרסת התובעת שלא נסתרה, דרש ממנה להפסיק להשתמש
בכלי הרכב המשותף ולעבור ללון בסלון. על כן מהווה מועד זה את נקודת השבר ומעורר הקרע.

31. נפסק:

פירוק השיתוף בגין התקופה שמיום 01.09.2010 ועד למועד הנישואין, יחד עם איזון המשאבים
מיום הנישואין ועד למועד הקרע ביום 22.04.2021 – אם הנתבע לא יודיע אחרת עד ליום
12.09.2021, ייעשה לפי חלופה ב' בחוות דעת המומחה המתוקנת מיום 03.12.2020 – כעתירת
הנתבע, שהוא הצד המשלם.

לא מצאתי לקבל טענת הנתבע כי את התשלום בגין ההלוואה יש לפרוס לתשלומים. אם מבקש
הנתבע לשלם את חלקו בחוב לבנק פועלים בתשלומים, עליו לפנות לבנק והעביר לחשבנו את
ההלוואה בה הוא חב, בהתקשרות ישירה עם הבנק אגב הפחתת חלק זה מהתחייבות האישה
כלפי הבנק בתיאום עם הבנק. אם יעשה כן, יוכל להפחית את התשלום מהתשלום לאישה -
כפוף להצגת אסמכתא מתאימה. ב"כ הצדדים יתאמו זאת ביניהם.

הנתבע ישלם ללשכה לסיוע משפטי סך 12,000 ₪ בגין הוצאות משפט וגם את התשלום ששולם
למומחה על ידי הלשכה לסיוע משפטי – לפי קבלה.

מותר לפרסום לאחר תיקוני הגהה והשמטת פרטים מזהים.

המזכירות תמציא לב"כ הצדדים ותסגור ההליך.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ עובדיה, שופטת